

77. Oběť.

Milost Boží otevírá brány k prameni života! Ale jen pro ty, kteří se v pokoře otevřeli Slovu. A krůpěje z pramene života dostane se i těm, kteří udrželi ve svém nitru bdělou svou jiskru, která nyní ve dnech soudu silněji vzplane touhou po Pravdě! Tato touha prožhaví celého ducha, spálí všechny překážky, aby vděčně a v pokorné radosti vydala se na cestu ku světlým výšinám.

Kde se duch snaží vítězně zdolati překážky, které jej dosud oddělovaly od pravého Světla, tam se to projeví i pozemsky. Každý takový člověk bude neúnavně hledat cestu ke světlé výši *zde na zemi*, ke svaté Hoře!

Trpělivostí a usilovnou prací překoná vše, co mu tuto cestu uzavírá, nechť je to rodina či jiné poměry. *Odloučí se* ode všeho, co se snaží ho zdržovati, oprostí se ode všech lidí, kteří nechtějí jíti s ním.

To je zákon a vůle Boží a tak se to také stane! Mnohé jest ovšem úplně jiné, než za dob Ježíšova bytí na zemi. Tehdy všichni lidé, kteří ho chtěli slyšet, museli přijít k němu, poněvadž jen z jeho úst mohlo se lidem dostat Slova.

Dnes však je každému člověku Slovo přístupné *v knize*, takže nemusí přijíti ke mně. Hledá-li opravdu, může získati knihu Pravdy. Může ji míti v mnoha řečech, jen když skutečně *chce!* Je-li v jeho duši *touha* po ní, pak bude bezpodmínečně *tak* duchovně veden, že se mu dostane příležitosti narazit nějakým způsobem na Slovo. Zcela určitě toho dosáhne. Nikdo přece není ve skutečnosti *tak* chudý, aby nenašel k tomu nějakou příležitost.

A i kdyby musel pozemsky *hladovět*, aby pro sebe Slovo Pravdy získal, měl by z toho jen *prospěch!* –

Pravím vám: od vás však bude mnohem *více* požadováno! Lidstvo kleslo *tak* hluboko, jak to ve Světle nemohlo býti očekáváno. Svou strnulou, zlou svévolí kleslo *tak rychle*, že pomoc ze Světla musela sama vniknout hluboko do temnot, aby alespoň zčásti zadržela tento prudký, lidmi *rouhavě* vyvolaný pád. Kdyby se *tak* nestalo, museli by být zavrženi všichni.

Proto sestoupilo Světlo hlouběji do temnot, než to bylo kdysi zaslíbeno. Hluboko, v odporné tůni, uprostřed zavržených, muselo si Světlo vybojovávat své kotviště, jen aby se dostalo pomoci *těm*, kteří zachyceni tisícerými nitkami, neviditelnými v temnotách, byli strháváni prudkým pádem davů, ačkoliv jejich duše toužily po Světle.

Proto musíte vynaložit *všechny* své síly, abyste se probojovali ke Slovu z nezměrné hloubky, ve které se ještě nacházíte! Upřete svůj pohled vzhůru! Ani nevíte, do jakých hrůz nevýslovně houževnatého bahna smrti jste již klesli. Teprve, až budete moci podívat se na to shůry, bude vám zrak otevřen.

Pro vaši *spásu* musí tedy býti váš duch udržován *bdělým* vytrvalou, zvýšenou námahou, abyste znovu nepropadli nebezpečí ztemňujícího spánku smrti!

Zachraňující Slovo se pro vás zakotvilo v půdě, již dávno propadlé temnu. Nyní se musíte snažit vy, chcete-li se ještě zachránit před dalším klesáním!

Zakotvením Světla na zemi dostává se vám k tomu možnosti.

Nepředstavujte si to nějak pohodlné, muselo by se to stát vaším konečným zahynutím! Váš názor, že se nalézáte v láskyplné ochraně Boží, vedl k příjemnému pohodlí a je proto falešný. Všechno musí ve vás *úplně nově* vyvstat, nežli můžete být připuštěni k přijímání Božích milostí ve stvoření.

Vůle Boží chce, aby se *člověk* musel *namáhat* ze vsí síly, aby ještě jednou mohl přijmouti čisté, nezfalšované, nezkřivené svaté Slovo! To Slovo, které tak často hanobil a zhanobil! Člověk ve své potrhle domýšlivosti myslel, že Slovo má za ním choditi jako žebrák a on že dokazuje svou ušlechtilost tím, že mu chce naslouchat a dbát jej a že se proti němu nepostavil nepřátelsky.

Bláhovci! Bůh nyní od vás *požaduje*, abyste pro jeho Slovo obětovali *všechno*, jen abyste je ještě jednou *směli* přijmout!

Výrazem obětovati není však míněno, abyste všechen majetek naházeli na hromadu a darovali. Nemáte se zbavovati pozemských statků a pozemských přátel. Ne, obětovati znamená považovati Slovo Páně, jeho svatou vůli za nejvyšší, nejpotřebnější pro člověka a teprve *pak hodnotiti* všechno ostatní!

Oběť jest již v tom, že postavíte *všechno ostatní až za Slovo Boží!*

Nemáte se snad všeho ostatního zřící. Nesmíte to však v rámci svého snažení považovat za jediné a nejdůležitější, jak tomu, žel, bylo dosud.

Nemyslete však, že to vše je tak lehké! Ve vašem chtění musí být *život!* Musí to vyrůst jako samozřejmost, jako část vašeho každodenního života. *Nad* každou vaší myšlenkou i činem musí stát vždy svatá vůle Boží. Jen v ní má býti důvěřivě zakotven váš pohled po všechny časy, aniž byste se od ní odvrátili, třeba jen na jedinou vteřinu!

Jen *tak* můžete dosáhnout toho, čeho nyní dosáhnout *musíte!* Není to tak lehké, protože vám dosud bylo cizím to, co vám přece mělo být a zůstat povždy vším!

Příliš daleko jste se od toho vzdálili. Ve svém duchu nemůžete již vyvolat ani výraz pro to, tím méně čin! Jen to zkuste! Brzy se unavíte a únava znamená pro vás smrt! Proto musíte být trvale udržováni v bdělosti, jako těžce nemocný, který by ve spánku mohl zemřít. Musíte být bdělými za *každou* cenu i za cenu hrůz a zděšení! Tak dlouho, až se sami přetvoříte k dobrovolné bdělosti.

Musíte žíznit po Slově, tak jako žízní hynoucí po krůpěji vody!

Co to pro vás znamená, co to pro vás *jest*, to musíte *prožívat* stále znovu, až budete v opravdové pokoře *prosit* Boha o tuto milost!

Tak daleko *musí* přijít člověk, který má být zachráněn a Bohem ještě jednou přijat. *Nedokáže-li to*, musí na věky zahynout! *Na všechno* jste dosud měli, jen ne na Slovo, které vám přináší *život!*

Pro všechny světské záležitosti měli lidé smysl a čas a dovedli pro ně přinášeti tak mnohé oběti. Na sport a plány svého vlastního rozumu vynaložili miliony, ale pro Boží pomoc neměli ani *čas!*

Ale vy se *naučíte* cenit si *nade všechno* Slova Božího! Musíte nyní nasaditi *vše*, abyste ho dosáhli, celou svou sílu, největší chtění, které jste schopni vypnouti, v pozemském i duchovním smyslu. Nebudete při tom ničeho ušetřeni. Vše, čemu jste dosud dávali přednost před Slovem vašeho Boha, musíte nyní ztratit! A na konec budete muset *zápasit* o svaté Slovo Poselství až na hranici zoufalství. Teprve pak si ho budete konečně vážit, jako života, který vám přináší! Dosud vám bylo vše ulehčováno a proto jste si toho nevážili.

Nyní však Pán přikazuje, abyste vy nejprve *ukázali*, že je vám vším. Teprve pak se vám ho dostane, abyste z něj mohli znovu *žít!*

Je to jiné než za pozemské pouti Ježíšovy! Vše se změnilo pro vás v pravý opak. Stalo se tak vaší malicherností, vaší odpornou domýšlivostí, která musí být nyní roztříštěna. Jen bezmezná utrpení může rozbít i ten nejmenší prášek z ní; jinak vám nemůže býti pomůženo.

Padli jste *příliš* hluboko. Hluběji, než to Boží moudrost kdysi považovala za možné, protože jste proti všemu Světlu jednali jen zločinně.

Splní se na vás všechna zaslíbení! Ale vy jste si vynutili, že při tom *mnohem více* lidí musí propadnout rozkladu. Stalo se tak jen vaší vinou, která při odhadování až neuvěřitelného poklesu nemohla být v dobách zaslíbení považována za možnou. Nad celou zemí táhne se nyní zeď Světla. Lidé jí nedbají. Až ji uvidí, vzplanou vzteky a rozbijí si o ni hlavu. –

Všechno je jiné, než se očekávalo. Vaše jednání způsobilo, že vše je přísnější a tvrdší. Vy jste si však tuto tvrdost plně zasloužili! Zdá se mi za těžko nechat vetkat i jen jiskřičku lásky do osudu, lidstvem vynuceného, nejsou této lásky již hodni! Nechtě se nyní plahočí, namáhají a zápasí o každé slovo, jehož se jim smí dostat z pokladu, který jim byl tak často nabízen. I v posledních letech opět dokázali, že ho *nechtějí* dbát. *Nechtěli*, v tom je jejich největší vina! Musí být odpykána až do nejmenších důsledků!

Musíte poznat, jakou hodnotu jste vždy, vždy znovu nedbale odmítali, nic vám z toho nemůže být sleveno! I kdyby jste při tom měli všichni zahynout! Jakákoliv předčasná pomoc by jen způsobila, že by jed ve vás znovu vyvstal a otrávil svět, jak se to již vícekrát stalo.

Dokažte dlouholetým usilováním, že vaše změna není jen činem z nouze a že to myslíte také vážně! Vy, kteří jste po tisíciletí hřešili proti Světlu, nemůžete nyní očekávat důvěru!

Důkazy musíte nyní dát svému Bohu a ne slova! To k vám volám já, jako Imanuel ve jménu mého všemohoucího Otce, jemuž jste se svým konáním vysmívali!

Naučíte se *bát* Boha, abyste si zvykli uctívat ho v plné pokoře! Dosud vám bohatě dával své dary. Musíte se naučit za každý z nich vděčně děkovat. –

A kdo se tomu z tohoto lidstva nechce ani v utrpení naučit, jak se to tvorům sluší, ten budiž proklet na všechny věky a vymazán z knihy života. Nikdy více nesmí v ní být jeho jméno!

Jen Světlo je život a síla! A kdo nechce usilovat ke Světlu, tomu se více nedostane z jeho síly! Hněv všemohoucího Boha vynutí velkou očistu! Pak poznáte, že jedině Slovo Poselství Grálu vás může zachránit a pomoci vám ve vaší nouzi!

Nepřijde však za vámi, ale vy se musíte snažit je pochopit! Usilujte, namáhejte se a spíchejte, abyste ho ještě v posledním okamžiku neztratili. Pak byste stáli opuštěni bez Světla a bez tepla, bez života a museli byste v tisícerych bolestech zahynout!

Mám příkaz vám ničeho neulehčovati, abyste tím zůstali bdělými v duchu! Právě *v tom* je *láska* Boží, která vám bude vždy nepochopitelná, protože se málokdy shoduje *s vaším přáním*. Láska Boží vám *pomáhá*, lidé, a proto vám nebude lichotiti. Vy musíte být nyní vnuceni do zákona duchovního pohybu, abyste mohli zůstat *žít* a nepropadli rozkladu.

Já však k vám dnes volám:

Nikdo pak nebude moci ke mně, jedině skrze Slovo!

Jen svaté Slovo otevírá lidem bránu ke mně. Na zemi i v duchu. Kdo chce ke mně přijít, ten musí již nést Slovo Poselství v sobě pevně a věrně! To si dnes vezměte s sebou!